

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1955-1956.

30 NOVEMBER 1955.

WETSONTWERP

tot wijziging van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ARBEID EN SOCIALE VOORZORG ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DE HEER MAJOR.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN.

De wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor arbeiders heeft een definitief pensioenstelsel ingevoerd volgens hetwelk aan de gehuwde arbeiders een pensioen ten belope van 75 % van de gemiddelde bezoldiging der loopbaan, en aan de alleenstaanden een pensioen ten bedrage van 60 % van die bezoldiging wordt toegekend.

In diezelfde wet wordt tevens het bedrag van het overlevingspensioen vastgesteld alsook van de aanpassingsvergoeding toegekend aan sommige weduwen van overleden arbeiders.

Meer dan eens heeft de Regering haar inzicht te kennen gegeven om de principes die aan de basis liggen van de wet van 21 mei 1955 toe te passen op de andere pensioenregimes; aldus zou een grotere eenheid tussen de verschillende stelsels tot stand komen, en anderzijds zouden de in de wet van 21 mei 1955 voorziene voordelen aan alle arbeiders worden toegekend.

⁽¹⁾ Samenstelling van de Commissie: de heer Heyman, voorzitter; de heren Bertrand, De Paepe, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren De Saeger, Duvivier, Kofferschläger, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Vergels, Verhamme. — Bonjean, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

Zie:

360 (1955-1956):

— N° 1: Ontwerp overgemaakt door de Senaat.

Chambre des Représentants

SESSION 1955-1956.

30 NOVEMBRE 1955.

PROJET DE LOI

modifiant l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DU TRAVAIL
ET DE LA PRÉVOYANCE SOCIALE ⁽¹⁾,
PAR M. MAJOR.

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 21 mai 1955 relative à la pension de retraite et de survie des ouvriers a instauré un régime de pension définitif accordant aux ouvriers mariés une pension égale à 75 % de la rémunération moyenne de leur carrière, et aux isolés une pension égale à 60 % de cette même rémunération.

La même loi a fixé le montant de la pension de survie, ainsi que celui de l'indemnité d'adaptation, accordée à certaines veuves d'ouvriers décédés.

Plus d'une fois, le Gouvernement a manifesté l'intention d'appliquer les principes qui sont à la base de la loi du 21 mai 1955 aux autres régimes de pension; ceci réaliserait une plus grande uniformité entre les divers régimes et étendrait à tous les ouvriers les avantages prévus par la loi du 21 mai 1955.

⁽¹⁾ Composition de la Commission: M. Heyman, président; MM. Bertrand, De Paepe, Mme De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Duvivier, Kofferschläger, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Vergels, Verhamme. — Bonjean, Mme Copée-Gerbinet, MM. Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mme Fontaine-Borguet, MM. Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

Voir:

360 (1955-1956):

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.

Zo komt het dat dit ontwerp ten doel heeft de pensioenregeling der zeelieden aan die van de wet van 21 mei 1955 aan te passen of ten minste de aanpassing ervan mogelijk te maken.

De huidige wettelijke basis van het pensioenstelsel der zeelieden is artikel 11 van de wet van 21 juli 1844 op de differentiële rechten waarbij wordt bepaald dat door toedoen van de Regering Hulp- en Voorzorgskassen ten voordele der zeevarenden onder Belgische vlag zullen opgericht worden.

De pensioenregeling der zeevarenden wordt aldus verzekerd door de statuten van de Hulp- en Voorzorgskas, althans wat de rente betreft.

Anderzijds bepaalt de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, dat het bedrag van de ouderdomspensioenen en renten evenals dat van de pensioenen en renten voor weduwen en wezen, vastgesteld volgens de thans geldende statuten van de Hulp- en Voorzorgskas voor zeevarenden onder Belgische vlag, tot een passend minimumpeil zullen opgevoerd worden.

Zoals de besluitwet van 28 december 1944, verwijst de besluitwet van 7 februari 1945 naar een regeling voor het aanvullend pensioen dienende als aanvulling van door individuele kapitalisatie bekomen renten. Deze regeling maakt het voorwerp uit van artikel 5 van de besluitwet van 7 februari 1945, in hetwelk wordt voorgeschreven dat de uitvoering verzekerd wordt overeenkomstig de statuten van de Hulp- en Voorzorgskas.

Het pensioenstelsel der zeevarenden wordt dus uitsluitend geregeld door de statuten van de Hulp- en Voorzorgskas, die enkel bij koninklijk besluit kunnen gewijzigd worden.

Zo wijzigde het koninklijk besluit van 14 december 1954 de statuten van de Kas om het minimumpensioen voor zeevarenden op 28.000 frank te brengen.

De nieuwe regeling die door onderhavig ontwerp wordt ingevoerd getuigt van dezelfde soepelheid als de thans bestaande regeling.

Het ontwerp houdt enkel basisprincipes in, en het verwijst, wat de inrichting van het stelsel betreft, naar de statuten van de Hulp- en Voorzorgskas ten voordele van zeevarenden onder Belgische vlag.

Vooreerst is het ontwerp erop gericht de pensioenregeling voor zeevarenden zoveel mogelijk aan te passen aan het algemene stelsel ingesteld bij de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen der arbeiders.

Verder maakt de wettelijke basis dezer regeling het voorwerp uit van bepalingen opgenomen in het ontwerp zelf, zodat artikel 11 van de wet van 21 juli 1844 wordt opgeheven.

Eveneens vindt de Hulp- en Voorzorgskas haar wettelijke basis in de besluitwet van 7 februari 1945 zoals die door het ontwerp wordt gewijzigd.

Het rust- en overlevingspensioen der zeevarenden zal principieel een eenheidspensioen zijn gebaseerd op de repartitie.

Het pensioen voor zeelieden met ten minste vijftien jaar dienst en voor hun weduwen moet even gunstig zijn als dit toegekend krachtens de wet van 21 mei 1955 betreffende het rust- en overlevingspensioen der arbeiders.

Eveneens is bepaald dat de pensioenleeftijd op 60 jaar werd vastgesteld, een voordeel dat sinds lang door de zeelieden verworven was.

Het ontwerp bepaalt de automatische aanpassing der loongrens aan de schommelingen van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen volgens dezelfde modaliteiten als bepaald in het stelsel der arbeiders.

En conséquence, le présent projet tend à adapter le régime de pension des gens de mer à celui de la loi du 21 mai 1955 ou du moins d'en assurer l'adaptation.

La base légale actuelle du régime de pension des gens de mer est l'article 11 de la loi du 21 juillet 1844 sur les droits différentiels, prévoyant qu'à l'intervention du Gouvernement des Caisses de secours et de prévoyance seront créées en faveur des marins naviguant sous pavillon belge.

Le régime de pension des gens de mer est donc assuré par les statuts de la Caisse de secours et de prévoyance, du moins en ce qui concerne la rente.

D'autre part, l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande prévoit que seront portées à un niveau convenable les pensions et rentes de vieillesse, ainsi que les pensions et rentes de veuves et d'orphelins, résultant des statuts en vigueur de la Caisse de secours et de prévoyance des marins naviguant sous pavillon belge.

Tout comme l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, l'arrêté-loi du 7 février 1945 se réfère au régime concernant les compléments de pensions accordés pour compléter les rentes obtenues par capitalisation individuelle. Ce régime fait l'objet de l'article 5 de l'arrêté-loi du 7 février 1945, qui prévoit que l'exécution sera assurée conformément aux statuts de la Caisse de secours et de prévoyance.

Le régime de pension des marins est donc régi exclusivement par les statuts de la Caisse de secours et de prévoyance, qui ne peuvent être modifiés que par un arrêté royal.

Ainsi l'arrêté royal du 14 décembre 1954 a modifié les statuts de la Caisse en vue de porter le minimum de la pension des marins à 28.000 francs.

Le nouveau régime, instauré par le présent projet, présente la même souplesse que le régime actuel.

Le projet ne contient que des principes de base; pour ce qui concerne l'économie du régime, il se réfère aux statuts de la Caisse de secours et de prévoyance des marins naviguant sous pavillon belge.

En premier lieu, le projet tend, dans la mesure du possible, à adapter le régime de pension des marins au régime général instauré par la loi du 21 mai 1955 concernant la pension de retraite et de survie des travailleurs.

En outre, la base légale de ce régime fait l'objet de dispositions reprises dans le projet même, de sorte que l'article 11 de la loi du 21 juillet 1844 est abrogé.

La Caisse de secours et de prévoyance trouve également sa base légale dans l'arrêté-loi du 7 février 1945, tel qu'il est modifié par le projet.

En principe, la pension de retraite et de survie des marins sera une pension unique, basée sur la répartition.

La pension des marins comptant au moins quinze années de service et de leurs veuves doit être aussi favorable que celle octroyée en vertu de la loi du 21 mai 1955 relative à la pension de retraite et de survie des ouvriers.

Il est prévu également que l'âge d'admission à la pension est fixé à 60 ans, avantage acquis depuis longtemps par les marins.

Le projet prévoit l'adaptation automatique de la limite de la rémunération aux fluctuations de l'indice des prix de détail suivant les mêmes modalités que celles prévues par le régime des ouvriers.

Voor het financieren van de in het ontwerp vervatte verwezenlijkingen, dienden de bijdragen verhoogd te worden: die van de zeeman wordt gebracht op:

a) 9 % van het bedrag der bezoldiging zonder dat rekening wordt gehouden met het gedeelte der bezoldiging dat 10,000 frank per maand te boven gaat noch met de voordelen in natura; dit is 6 % voor het pensioen en 3 % voor de ziekte en invaliditeit;

b) 1 % van het bedrag der bezoldiging met loongrens van 5,000 frank per maand, is bestemd voor de werkloosheidssector.

Deze van de reder wordt gebracht op:

a) 8 % van het bedrag der bezoldiging met loongrens van 10,000 frank, zijnde 6 % voor het pensioen en 2 % voor de ziekte en invaliditeit;

b) 8.5 % van het bedrag der bezoldiging met loongrens van 5,000 frank per maand, zijnde 1 % voor de werkloosheid en 7.5 % voor de kinderbijslag;

c) 5 % van het bedrag der bezoldiging is bestemd voor het jaarlijks verlof.

**

Bij de bespreking van het ontwerp in Uw Commissie vestigde een lid de aandacht op de geijkte formule welke voorkomt in § 6 van artikel 2 en welke betrekking heeft op de aanpassing aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen. Met het nieuwe indexcijfer heeft die formule, zoals zij in de bedoelde paragraaf is voorgesteld, geen zin meer.

De afgevaardigde van de Minister heeft hierop geantwoord dat deze kwestie het voorwerp zal uitmaken van een wetsontwerp dat thans wordt opgesteld.

Een ander lid stelde een vraag in verband met § 5 van artikel 2: op welke wijze moet deze bepaling geïnterpreteerd worden, of betreft het hier een afwijking van de algemene wetgeving?

Een derde lid deed opmerken dat in de algemene wet geen loongrens bestaat wat de pensioenbijdragen betreft, terwijl in het statuut der zeelieden een vijfjaarlijkse grens wordt ingevoerd.

Op beide vragen antwoordde de afgevaardigde van de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg dat de loongrens op verzoek van de reders werd ingevoerd, en dat zij kan gewijzigd worden bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, zulks overeenkomstig de procedure bepaald in § 5 van artikel 2.

Het wetsontwerp en dit verslag werden éénparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
L. MAJOR.

De Voorzitter,
H. HEYMAN.

En vue du financement des réalisations énoncées dans le projet, il y avait lieu d'augmenter les cotisations: celle du marin est portée à:

a) 9 % du montant de la rémunération, sans qu'il soit tenu compte ni de la fraction de rémunération dépassant 10,000 francs par mois, ni des avantages en nature, soit 6 % pour la pension et 3 % pour l'assurance maladie-invalidité;

b) 1 % du montant de la rémunération ne dépassant pas la limite de 5,000 francs par mois, est destiné au secteur du chômage.

Celle de l'armateur est portée à:

a) 8 % du montant de la rémunération ne dépassant pas la limite de 10,000 francs, soit 6 % pour la pension et 2 % pour l'assurance maladie-invalidité;

b) 8.5 % du montant de la rémunération ne dépassant pas la limite de 5,000 francs par mois, soit 1 % pour le chômage et 7.5 % pour les allocations familiales;

c) 5 % du montant de la rémunération sont destinés aux vacances annuelles.

**

Lors de la discussion du présent projet en Commission, un membre attira l'attention sur la formule consacrée figurant au § 6 de l'article 2 et relative à l'adaptation à l'indice des prix de détail. Etant donné le nouvel indice, cette formule, telle qu'elle figure au paragraphe visé, n'a plus de sens.

Le délégué du Ministre répondit que cette question fera l'objet d'un projet de loi actuellement en voie d'élaboration.

Au § 5 de l'article 2, un autre commissaire demanda comment il faut interpréter cette disposition. S'agit-il d'une dérogation à la loi générale?

Un troisième membre fit remarquer que la loi générale ne prévoit pas de limite de rémunération en ce qui concerne les cotisations pour la pension, alors que le statut des marins prévoit une limite quinquennale.

A ces deux questions, le délégué du Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale répondit que la limite de rémunération a été fixée à la demande des armateurs et qu'elle peut être modifiée par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, conformément à la procédure prévue au § 5 de l'article 2.

Le projet de loi dans son ensemble et le présent rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
L. MAJOR.

Le Président,
H. HEYMAN.